

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Hoe werkt bestuurskunde?

Glim, M.

Citation

Glim, M. (1990). Hoe werkt bestuurskunde? *Bestuurskundige Berichten*, 5(3), 27-28. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233389>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](#)

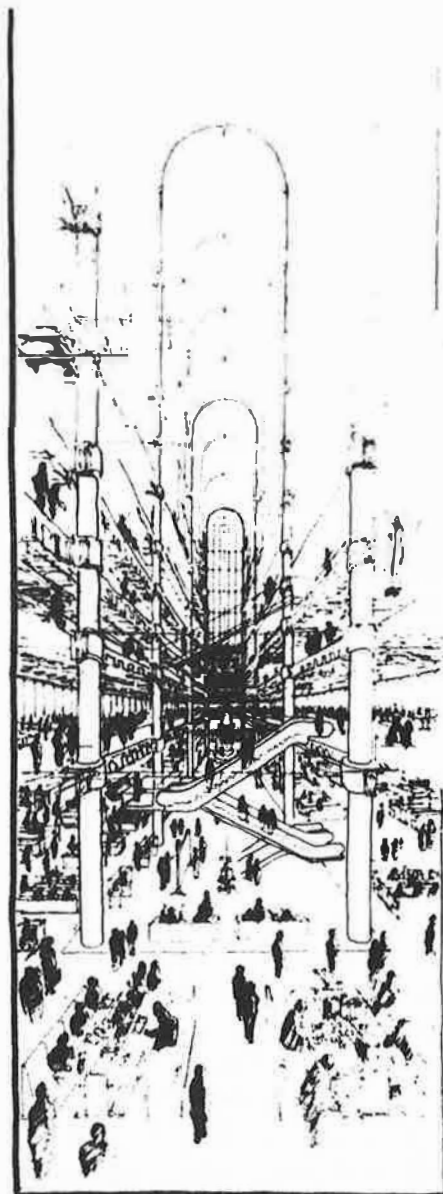
Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233389>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

waar niet gepland, maar wel bijzonder geslaagd.

DE LAATSTE DAG

Persoonlijk vind ik het bijzonder wreed om dan op vrijdagochtend reeds om zeven uur gewekt te worden. De kamers moeten

LLOYDS ROOM RR+P 04/85

echter leeg zijn voordat we aan het programma kunnen beginnen en mopperend begeef ik mij naar de douche. Op het programma staat een bezoek aan de geweldige stalen mierenhoop die men Lloyd's of London noemt en waar 's werelds grootste verzekeraar gevestigd is. Onvoorstelbaar veel mensen lopen in opengewerkte kantoren door elkaar, over roltrappen van honderd meter of meer en schijnen daar tussen nog te werken ook. Gigantisch!

De middag is vrij waardoor iedereen op eigen gelegenheid gaat winkelen in een van de grote Londense warenhuizen of gewoon buiten in de zon gaat zitten, bij een temperatuur van ruim 20°C. Het is dan ook niet zonder het nodige gewee-klaag dat we ons rond een uur of vier melden voor de aftocht. De bus is bovendien weer veel te laat waardoor we het land verlaten door een langzaam stiller wordend landschap waar de nacht als een deken overheen gevleid wordt. Niet dat we zoveel missen aan het grauwe industrieland, maar het is wel typisch Engels. Als de kust snel in het donker verdwijnt besef ik dat we nog steeds geen regen hebben meegemaakt in een land waar het altijd regent.

De 'disco' aan boord vindt gretig aftrek en, hoewel iedereen wel een paar uur geslapen heeft, het gezelschap dat aan land stapt ziet er toch een stuk slechter uit dan het gezelschap dat aan boord ging. De busreis is dan ook in tegenstelling tot de heenreis een nogal duffe aangelegenheid. Rond tien uur worden we afgezet in een druilerig, nog net droog Leiden.

Als ik me enkele uren later doodmoe in mijn bed laat vallen, klettert de regen weer oerhollands tegen de ruiten.

Hoe werkt bestuurskunde?

Bestuurskunde studeren en dan... een baan. Hoe gaat dat of liever gezegd hoe werkt bestuurskunde in de praktijk?

Mariëtte Glim

Als één van de eerste Leidse afgestudeerden van de gemeenschappelijke studierichting bestuurskunde Leiden/Rotterdam heb ik er nu al weer tweeënhal jaar 'bestuurskunde in de praktijk' opzitten. Tijdens mijn studie had ik geen directe voorstelling van het soort baan dat ik zou kunnen vinden. Wat kun je eigenlijk met bestuurskunde? Wie zou jou, als bestuurskundige, willen hebben? Om me toch maar zo goed mogelijk voor te bereiden op iets dat mij in ieder geval zou interesseren koos ik voor de internationaal-juridische variant en besteedde tijdens het uitwisselingsprogramma in Bloomington (USA) vooral aandacht aan vakken die betrekking hadden op milieubeleid. Hoe sneller de stage/scriptie-periode naderde hoe meer zorgen ik me begon te maken over het feit of je überhaupt wel ergens terecht zou kunnen voor een stage, want wie weet nou eigenlijk wat een bestuurskundige is? Tot mijn grote verrassing kon het Europees Milieubureau in Brussel (EEB/BEE) iemand als ik goed gebruiken voor een te starten project dat zij wilden uitvoeren in opdracht van de Europese Commissie. Het project behelsde de feitelijke uitvoering van een aantal EG milieuriichtlijnen in de lidstaten van de EG. Dat bracht het bureau in een dilemma. Het onderwerp was te bestuurlijk-juridisch van aard om uit te laten voeren door een bioloog, maar een jurist zou misschien blijven steken in de omzetting van de richtlijnen in nationale wetgeving, terwijl dat slechts een onderdeel van het probleem was. Een bestuurskundige bleek dus de oplossing, iemand die zowel

het juridisch gedeelte als de toepassing van de richtlijnen op de verschillende bestuursniveaus kon bestuderen en de variabelen die daarop van invloed zijn.

Door mijn stage zag ik met iets meer zelfvertrouwen het afstuderen en een toekomstige baan tegemoet. In de tijd tussen het afronden van mijn scriptie en het afstuderen was ik als student-assistent met de opzet van een onderzoek begonnen. In het kader van dit onderzoek moesten we bij de provincie toestemming vragen om bepaalde gegevens te verzamelen. De provincie raakte zeer in het onderzoek geïnteresseerd en wilde mij in dienst nemen. Ik had echter een sollicitatie lopen bij een adviesbureau, een baan die mij ook wel aansprak. De provincie beloofde mij de opdracht als ik bij het adviesbureau in dienst zou treden en anders kon ik alsnog bij de provincie terecht. Bij het adviesbureau solliciteerde ik dus met een opdracht op zak en kreeg de baan.

Het adviesbureau waar ik toen ben aangenomen en nu als plaatsvervangend directeur werkzaam ben (Bureau voor ContractResearch - BCR) had behoefte aan bestuurskundigen. Het BCR doet voornamelijk opdrachten voor overheidsorganisaties. De opdrachten zijn zeer uiteenlopend van aard. Het BCR had dus mensen nodig die weten hoe de overheid in elkaar zit en die flexibel zijn. Flexibel in de zin van weten hoe een grote verscheidenheid aan problemen aan te pakken. In mijn korte loopbaan heb ik onder-

zoek gedaan op het gebied van besluitvormingsprocessen in de bodemsanering, ex ante evaluatie van de integrale milieuvergunning, samenwerkingsverbanden tussen gemeenten op het gebied van opsporing van milieudelicten (politie), de discrepantie tussen Nederlandse wetgeving en de EG-richtlijn betreffende milieueffectrapportage, de feitelijke uitvoering van een aantal EG-milieurichtlijnen in Nederland (opdracht van de EG), energiebesparing in het Midden- en Kleinbedrijf, beleid ten aanzien van milieuhinderlijke bedrijven in de woonomgeving op gemeentelijk niveau, de opzet en organisatie van het milieukeur en bedrijfsinterne milieuzorg. Ik geef adviezen aan individuele bedrijven met betrekking tot bedrijfsinterne milieuzorg, omdat ik van mening ben dat het vooral een organisatorisch en minder een technisch probleem is. De veronderstelling dat milieuzorg een organisatorisch probleem is wordt door meer en meer brancheorganisaties en werkgeversorganisaties onderkend. Ik heb een cursus milieumanagement voor het Midden- en Kleinbedrijf geschreven in opdracht van het KNOV en geef deze cursus ook. Tevens heb ik een onderdeel van een milieucursus voor bouwvakkers geschreven.

Van de meeste genoemde onderwerpen had ik als bestuurskundige geen verstand. Door me in de problematiek te verdiepen en gebruikmakend van bestuurskundige theorieën (complexe problemen, het functioneren van complexe organisaties) vormde ik me een beeld van de aard van de problematiek en kreeg ideeën over de aanpak van het project. Zolang een onderwerp niet puur technisch of puur juridisch is kan een bestuurskundige het naar mijn idee aan. Het is voornamelijk een manier van denken die je tijdens je studie leert en je in de praktijk een heel eind vooruit helpt. Deze manier van denken blijkt in de praktijk meer en meer

aan te slaan voor zover ik kan constateren. In de concurrentie met ingenieursbureaus merk ik dat de bestuurskundige aanpak langzaam maar zeker terrein wint op een puur technische benadering.

Voor de toekomstige afgestudeerden van de studierichting bestuurskunde ziet de banenmarkt er vooralsnog rooskleurig uit. Als voorzitter van Reticulair pols ik regelmatig bij overheidsinstanties en advies- en ingenieursbureaus naar de interesse in bestuurskundigen. Eén van deze contacten is inmiddels een trouwe afnemer van afgestudeerden bestuurskunde geworden. Eerst wilde de organisatie alleen juristen op de plek van beleidsmedewerker, maar sinds zij eenmaal voor een bestuurskundige hebben gekozen willen ze niets anders om hun vacatures op te vullen. Bij ingenieursbureaus is er ook een voorzichtige tendens naar het (willen) aannemen van bestuurskundigen waar te nemen, een opdracht is vaak méér dan een technisch probleem. Dit geldt ook voor werkgeversorganisaties, die zowel in hun relatie met bedrijven als naar de overheid toe bestuurskundigen goed kunnen gebruiken. Verder blijkt de diversiteit van mogelijkheden uit de grote verscheidenheid aan banen die tot nu toe door de afgestudeerden bestuurskunde wordt bezet. Naar mijn idee is het een soort bewustwording, een verandering in het denken over de aanpak van problemen die in gang is gezet ten gunste van de afgestudeerden bestuurskunde. Dit zou betekenen dat niet alleen bestuurskunde *werkt* in de praktijk, maar het ook blijkt te werken *met* bestuurskunde in de praktijk.

Wie vangt de bal?

Zo, nu even een balletje opgooien, een enkele knuppel in een hoenderhoek werpen, kortom tijd voor stoken!

Even iets om knus bij de cv over na te denken: de B.I.L. Niet zozeer de vereniging zelf - ook wel leuk - maar laten we het eens hebben over de naam.

Marcia van Dooren
Saskia van Laar

B.I.L. staat voor Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden, dus niet Bestuurskunde In Leiden zoals menig eerstejaars denkt te weten (ach, zo denken er wel meer). Het hierboven genoemde balletje c.q. de knuppel staat voor de naamsverandering. Aangezien ook wij bestuurskunde studeren (uiteeraard, wie niet?) zullen wij dit onderwerp puntsgewijs, gepland en gecoördineerd doch flexibel (?) analyseren.

Zo kan als eerste reden aangedragen worden, dat aangezien er jarenlang moeite gedaan is ons (bestuurskundigen) duidelijk te distantieren van de politicologen, is het vreemd is te noemen dat we qua verenigingsnaam zo dicht mogelijk tegen ze aangekropen liggen (B.I.L./ S.P.I.L.). Of de S.P.I.L. nou eerder of later met deze naam aankwam laten we in het midden, hoewel het natuurlijk wel duidelijk moet zijn dat de B.I.L. niet de laatste was! Het is niet onze bedoeling om hierover een discussie te doen oplaaien, het gaat ons meer om de weinig originele afkorting die beide verenigingen gebruiken, met name het lot van de B.I.L. trekken we ons bijzonder aan.

Heb je nooit gehad dat iemand aan je vroeg:

"Ben je lid van een studievereniging?"

"Ja, van de B.I.L."

"Van de waaaaat?"

"De Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden, heb je 'm? Hallo, hallo

wakker worden!".

Of, zoals de oud-voorzitter op de afgelopen ALV het voorbeeld aanhaalde van die keer dat hij belde naar een bedrijf en zich aldus introduceerde: "Goedemorgen, ik ben van de B.I.L. en bel voor de W.O.B.S.-dag", waarna een pieptoon het vriendelijke antwoord was.

Zouden wij dan toch onderdoen voor Rotterdam met hun welluidende naam "Cedo Nulli" (wat staat voor: 'Ik geloof niemand')? Wij steken hierbij wel erg af met onze weinig inventieve afkorting B.I.L. oftewel Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden (sorry voor de herhaling: dat krijg je nou eenmaal bij bestuurskunde, bovendien is het wel zo handig aangezien de kans dat de BB op tijd volkomt zo groter wordt, dan komt deze misschien weer wat vaker uit!).

Nu komt het nog op twee zaken aan: inventiviteit en geld. Haalbaarheid en een maatschappelijk draagvlak voor zo'n ingrijpende beleidsverandering moet geen probleem zijn. Een plaats op de politieke agenda hebben we nu toch al dus vooral participatie van de achterban is van essentieel belang voor met name de inventiviteit. D.m.v. een prijsvraag voor de mooiste naam moet ook dat kunnen. Geld zat bij de B.I.L. toch? So let's go back to our roots!